

Rassenproef winterprei bio 2021:

Laston scoort op alle vlakken,

Oslo haalt hoogste opbrengst

Anouk Van Moorter & Philippe France

Laston haalde een goede opbrengst en toonde zich bovendien heel sterk op vlak van ziekteresistentie, kwaliteit en bewaring. Een nieuw ras om verder in de gaten te houden dus. Het bioras Oslo haalde opnieuw de hoogste opbrengst met een goede kwaliteit. Gladius schoot op vele vlakken tekort.

We onthouden 2021 als een nat teeltseizoen, zowel bij de start als tijdens het groeiseizoen. De winter die erop volgde was zacht met weinig vorst. De roestaantasting was bij het naderen van de oogst beperkter dan het voorgaande seizoen.

Laat geplant door de vele regen

De prei werd op 23 maart 2021 gezaaid op het Proefbedrijf Biologische Landbouw van Inagro. We zaaiden aan 86 zaden per meter en 1,5 cm diep onder een plastic tunnel. Het ras Oslo werd als biologisch zaad aangeleverd. Van de andere rassen werd niet chemisch behandeld zaaizaad gebruikt. Alle rassen zijn hybriden.

De gemiddelde opkomst half april was 87,4 %. Op 7 mei werd 30 ton/ha vaste rundermest toegediend. Het planten gebeurde op 8 juli in vlakvelds geponste gaten op een afstand van 10 cm in de rij en 70 cm tussen de rijen. De voortelt was grasklaver. Het perceel werd bewerkt met de Treffler TGA precisiecultivator en een niet-kerende bodembewerking werd toegepast met de Neolab (type dent Michel). Vervolgens werd ook nog gerotoregd. Het onkruid pakten we mechanisch aan met intensief eggen, schoffelen en aanaarden. Er werd eenmaal manueel bijgewerkt met de hak. Eind juli moesten we water van het perceel afdalen door de grote hoeveelheid regen. De prei werd driemaal behandeld tegen preimot met Xentari (*Bacillus thuringiensis*) in de periode eind augustus-begin september. Op 22 september werd eenmaal 20 l/m² beregend.

De prei oogsten deden we op 23 februari aan een gemiddelde markt-bare opbrengst van 25,9 ton/ha. Dit is de omgerekende opbrengst van de twee middelste rijen, wat onder invloed van het vaste rijpadensysteem (vier rijen tussen de sporen) een positieve inschatting is. Na de oogst legden we een bewaarproef aan. We beoordeelden de prei opnieuw na vier dagen bij 1°C en vervolgens zeven dagen bij 7°C.

Laston, Oslo en Nunton bewijzen zich

Defender (Bejo) had een bovengemiddelde gewasstand met een eerder donkere kleur en een opgerichte groeiwijze. De ziekteresistentie was goed met weinig purper- en papiervlekken en weinig roest. Ook de schade door trips en sleet was beperkt. De opbrengst was net boven het gemiddelde en 60% sorteerde tussen 2 en 3 cm. Het uitzicht van de prei was niet zo goed door veel bladbreuk en open bladtopen. De schacht was iets gelier en minder vast. De houdbaarheid was gemiddeld met weinig doorgroei.

Gladius (Bio-Plant smba) kon niet overtuigen. Het gewas stond er slecht en niet zo uniform bij doorheen het seizoen. Gladius had wel een opgerichte groeiwijze. Dit ras had de grootste tripsaantasting in deze proef en ook de ziekteresistentie was beperkt met veel papiervlekken en veel roest. De roestaantasting verbeterde wel bij het naderen van de oogst. Gladius haalde samen met Poulton de laagste opbrengst met de laagste stukgewichten. De schacht was redelijk glad en

Figuur 1: het ras Laston in de bak

wit. De prei had een lange stam maar met een relatief grote aanloop. Algemeen zag Gladius er minder goed uit en de houdbaarheid was beperkt.

Laston (Nunhems) is sterk tegen ziekten. Het ras vertoonde weinig aantasting door roest, purpervlekken of papiervlekken. Het had ook weinig last van trips en niet zo veel sleet. Het gewas stond er telkens mooi bij met een donkere bladkleur. Laston behaalde een bovengemiddelde opbrengst en stukgewicht. Algemeen zag de prei er mooi uit met een donker blad. De bladsluiting was iets meer open. De stam was iets korter maar had veel wit. De schacht was vast en glad. Laston kwam sterk uit de bewaarproef met behoud van zijn stevigheid en beperkte doorgroei.

Nunton (Nunhems) stond er in het veld goed en vrij uniform bij met iets minder opgericht loof. Het ras toonde een gemiddelde aantasting van purper- en papiervlekken. De aantasting door roest en trips bleef beperkt. De opbrengst was bovengemiddeld alsook het gemiddeld stukgewicht. In de bak zag Nunton er mooi uit met een zeer vaste en witte schacht. De houdbaarheid was bovengemiddeld en de schacht bleef stevig na bewaring. De doorgroei bleef beperkt.

Oslo (Vitalis) haalde net zoals vorig jaar de hoogste opbrengst in de proef en bewees zich weer als een sterk ras. Het gewas was mooi en uniform met een opgerichte groeiwijze. In het veld waren er weinig

Figuur 2: het ras Oslo in de bak

Tabel: De opbrengst per ras en enkele kwaliteitskenmerken

Cultivar	Zaadhuis	Marktbare opbrengst		Roest		Trips		Alg. uitzicht bak		% wit stam		aanloop	
		ton/ha		6 december		in bak						lengte in cm	
Defender	Bejo Zaden BV	26,0	bc	6,3	bc	7,5	ab	4,9	c	68,4	abc	8,6	bcd
Gladius	Bio-Plant smba	22,0	d	3,0	e	5,5	c	4,8	c	59,4	d	12,2	a
Laston	Nunhems	27,0	bc	7,0	a	8,0	a	7,8	a	72,1	ab	7,1	cd
Nunton	Nunhems	28,6	b	6,1	c	7,0	b	7,3	a	63,4	cd	10,5	ab
Oslo	Vitalis Biologische Zaden	32,6	a	6,5	ab	7,5	ab	7,5	a	65,0	bcd	9,9	abc
Pluston	Nunhems	25,1	bcd	4,5	d	6,9	b	6,3	b	60,2	d	11,8	a
Poulton	Nunhems	22,0	d	3,9	de	7,4	ab	6,1	b	73,2	a	6,5	d
Sureton	Nunhems	23,4	cd	6,0	c	7,4	ab	7,3	a	70,4	ab	7,8	cd
Gemiddelde		25,9		5,4		7,1		6,5		66,5		9,3	
V.C. (%)		T 6,39		K-W 4,89		T 4,09		T 6,28		K-W 4,30		K-W 11,88	
p-waarde		< 0,01**		< 0,01**		< 0,01**		< 0,01**		< 0,01**		< 0,01**	
schaal:		1 = 9 =		zeer veel geen		zeer veel geen		zeer slecht zeer goed					

Waarden binnen eenzelfde kolom gevolgd door eenzelfde letter zijn niet significant verschillend (T = Tukey, K-W = Kruskal-Wallis, $p=0,05$)

* significant ($0,05 > p \geq 0,01$); ** zeer significant ($p < 0,01$)

purper- en papiervlekken te zien, wel wat roest. De planten toonden ook weinig trips schade. De prei had een hoog gemiddeld stukgewicht en een mooi uitzicht. De schacht was vast en glad. Oslo bewaarde goed met behoud van een stevige schacht en blad. Er waren wel veel planten met doorgroei.

Pluston (Nunhems) toonde gemiddeld wat meer aantasting van purpervlekken en roest en was zo in de winter ook redelijk gevoelig voor sleet. Op het ras Gladius na was Pluston het meest gevoelig voor trips. De gewasstand was iets minder goed met een iets blekere kleur. In oktober stond het gewas ook vrij heterogeen, maar dit verbeterde naar het einde van het teeltseizoen. Pluston haalde een opbrengst net onder het gemiddelde. De helft van de prei sorteerde tussen 2 en 3 cm. Pluston had een lange stam maar procentueel weinig wit. Algemeen was het uitzicht in de bak iets minder. De houdbaarheid was gemiddeld.

Poulton (Nunhems) is gevoelig voor roest en toonde bijgevolg ook veel sleet in de winter. De gewasstand was iets minder goed. Poulton haalde samen met Gladius de laagste opbrengst met de laagste stukgewichten. Algemeen was het uitzicht in de bak iets minder door roest en een wat minder opgerichte groeiwijze. Poulton had een korte stam maar ook een korte aanloop en had zo procentueel wel het meeste wit. De houdbaarheid was gemiddeld en Poulton had de minste planten met doorgroei na bewaring.

Sureton (Nunhems) heeft een goede ziekteresistentie, het ras is sterk tegen roest en purpervlekken. De tripsaantasting was beperkt en dit ras is niet zo sleetgevoelig. Het gewas stond er wel iets min-

der goed en wat heterogener bij doorheen het teeltseizoen. Het had een donkere bladkleur met een iets minder opgerichte groeiwijze. De opbrengst lag onder het gemiddelde en slechts driekwart van de planten was marktbaar door veel wegval en schot. In de bak had Sureton een goed algemeen uitzicht met een donker blad. De stam was iets korter dan gemiddeld maar had wel een groot aandeel wit. De schacht was glad met een gemiddelde vastheid. De houdbaarheid was lager dan gemiddeld. Na bewaring waren het blad en de schacht eerder zacht.

Meer info? Lees het [uitgebreide proefverslag](#)!

Contactpersoon: Anouk Van Moorter

Tel: +32 (0)51 14 03 50

E-mail: anouk.vanmoorter@inagro.be